

גמ"ר 7181/04/17 - פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נגד ציפורה שיינדורף

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

גמ"ר 7181-04-17 פרקליטות מחוז תל אביב פלילי נ' שיינדורף

לפני כבוד השופטת ענת יהב המאשימה: נגד	פרקליטות מחוז תל אביב פלילי ע"י ב"כ עו"ד בז'ראנו
הנאשמת:	ציפורה שיינדורף ע"י ב"כ עו"ד סטרשנוב

החלטה

בפני בקשה שהגישה ב"כ המאשימה ביום 28/01/2018 ובה הודיעה, כי נעשו השלמות חקירה בעקבות חקירתו של בוחן התנועה- יוסף חורי, במהלך ניהול ההוכחות בתיק זה, כאשר אותו חומר "**חדש**" הועבר לב"כ הנאשמת, משכך מבקשת לתקן את כתב האישום על ידי הוספת עד נוסף, אשר נטל חלק בביצוע השלמות החקירה וכן לזמן בשנית את עד התביעה יוסף חורי - בעקבות אותן השלמות.

ביום 01/02/2018 במהלך דיון ההוכחות ובהקשר לבקשה זו של המאשימה, נערך דיון בבקשה, כאשר **ב"כ המאשימה** השלימה את בקשתה כשהיא מנמקת זאת בצורך לגלות את האמת, בעקרון עשיית הצדק, כאשר אותן השלמות נתחייבו לאור חקירתה הנגדית של ההגנה את הבוחן ואף בהערות בית המשפט, אשר לפי דעתה היה צורך במתן מענה עליהן בדמות אותן השלמות חקירה ולאחר קבלת אישור פרקליטת מחוז תל אביב.

הטענות אשר היוו הבסיס להשלמות, כך לפי דברי ב"כ המאשימה נראו לה "**מופרכות**", אולם מצאה מקום לבחון אותן, מאחר שאלו עלו וזאת בנוגע **למקדם החיכוך ומהירות הנסיעה** של הנאשמת **ומס' תאונות הדרכים שאירעו במקום**.

עוד מסכימה המאשימה, כי הבוחן "לא עשה עבודה מושלמת".

ב"כ הנאשמת התנגד להגיש כל חומר חקירה נוסף לאחר שסיים את חקירתו הנגדית של בוחן התנועה ואף הפנה לעובדה שבית ביקש מהמאשימה לבחון האם קיים חומר של ניסוי שחזור שתוצאתו של מקדם חיכוך בנתונים דומים היו

של 0.9, זאת ותו לא.

כמובן, שהחלטת בית המשפט כללה אך ורק בחינה בדבר קיומם של ניסויים כאלה ובחינת השאלה האם שחזורים אלו אינם נכללים בגדרו של "חומר חקירה" אף בתיק זה.

עוד מציין ב"כ הנאשמת, כי בשימוע ובהליכים המקדמיים בתיק זה, העלה את הסוגיות אשר בעקבותיהם אף נעשו חישובים מחודשים על ידי המאשימה ותיקוני טעויות במסגרת עבודת הבוחנות ועל כן אין זה נכון ליתן למאשימה כיום לבצע מקצה שיפורים ולפגוע בעבודת ההגנה.

בעניין זה, הפנה ב"כ הנאשמת **להנחיית פרקליט המדינה מס' 6.11** שכותרתו **"השלמת חקירה לאחר כתב אישום"**.

לטעמו אין מדובר במקרה חריג ועל כן אין זה מצדיק את בקשת המאשימה.

כמו כן, הפנה לפסיקה מתאימה.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את הנחיית פרקליט המדינה על הנאמר שם ואת הפסיקה הנוגעת לעניין, לא מצאתי מקום להיענות לבקשת המאשימה ואפרט:

המסגרת הנורמטיבית:

סעיף 61 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 - **"המשך חקירה"**:

"הועבר חומר החקירה כאמור בסעיף 60, רשאי היועץ המשפטי לממשלה או תובע להורות למשטרה להוסיף לחקור, אם מצא שיש צורך בכך לשם החלטה בדבר העמדה לדין או לשם ניהול יעיל של המשפט".

הנחיית פרקליט המדינה מס' 6.11 - בדבר השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום, מתווה את השיקולים לביצוע השלמת חקירה לאחר הגשת כתב אישום ואופן ביצועה (להלן: **"ההנחייה"**).

בהנחיות שם, על פי הפסיקה, הכלל הוא כי **חקירה משטרתית מסתיימת בעת הגשת כתב האישום**, כאשר העיקרון הוא לאפשר לנאשם להכין את הגנתו באופן יעיל וראוי ולאחר שכל חומר החקירה מצוי תחת ידיה של ההגנה במלואה

ואינטרס זה של הליך הגון הוא אינטרס ציבורי שיש לשמור עליו והוא ראשון במעלה וכל עוד אין אינטרס אחר הגובר עליו, כך הם פני הדברים.

השלמת חקירה שהנה החריג לכלל, תעשה ובוודאי בשלב בו תיק זה מצוי לאחר שהמאשימה **תיידע את בית המשפט בכוונתה לבצע השלמת חקירה שכזו**, מה שלא נעשה במקרה זה והשלמת החקירה הוצגה כנתון מוגמר ורק אז יידעה המאשימה את בית המשפט (בניגוד לסעיפים 18 ו-19(3) להנחייה).

בעיקר השלמת חקירה תעשה רק מקום בו התגלתה לתובע עובדה או טענה חדשה וכזו אשר בשקידה סבירה לא היה ניתן או צריך לצפות את נחיצותה של עובדה זו (סעיף 8 להנחיה).

בחנתי את מהות ההשלמות ואינני יכולה לומר כי מדובר בטענה מפתיעה או כזו שלא היה ניתן לצפותה שכן מה יותר הגיוני, סביר וצפוי באירוע מסוג תאונת דרכים בו יש לבחון נתונים כגון: מקדם חיכוך ומהירות נסיעת הנאשמת עובר לקרות האירוע.

בענייננו:

העובדה כי במהלך החקירה הנגדית הפנה הסגור לנהלים והנחיות אשר היו ידועים לבוחן, כך על פי דבריו של העד, ואף עבד אל פיהם, אולם לא שם דעתו לכל החלופות, **אין בה משום עובדה חדשה, אלא טענה בדבר עבודת הבוחנות בלבד ושלמותה**- כפי שציינה בהגינותה המאשימה.

טענת המאשימה בפשטות ובהקצנה היא, כי כל אימת שחקירה נגדית תצליח לפעור חורים ופערים בגרסת המאשימה, אזי תוכל תמיד המאשימה לבצע השלמות על מנת להשלים אותם ולהביא את עדיה מחדש לצורך השלמת העדות- **ולא היא**, שכן יש בכך משום פגיעה קשה בחקירה הנגדית, באפקטיביות שלה ובוודאי באותו הליך הגון שהוא אחד מאדניו של המשפט הפלילי.

גם לעיתוי נודעת משמעות רבה, שכן ככל שההליך הולך ומתקדם, כך יש צורך בנימוקים ממשיים מטעם המאשימה להצדקת אותה ההשלמה, כמובן שבמצב דברים בו אנו נמצאים, שהוא סיום פרשת התביעה, יש צורך בנימוקים כבדי משקל.

המדובר כאן בהבאת העד שכבר העיד בתיק- הבוחן חורי- לעדות מחדשת לאור השלמות החקירה וכן הוספת עד נוסף חדש, וזאת כאשר פרשת התביעה נסתיימה ועוד קודם שהכריזה - אלו עדיו.

בעניין זה יש לומר, כי אף התובעת טענה כי על פי עמדתה- טענות ההגנה שעלו בחקירה הנגדית הינן מופרכות, אולם עדיין מצאה שיש מקום לבצען.

כמובן, שעל בית המשפט לשקול בין שיקוליו לאפשר השלמה שכזו את חומרת העבירה, את מורכבות החקירה ואת חיוניותה.

לא מצאתי כי יש נחיצות בהשלמות אלו, בוודאי לא כאלו שיש בהם לשנות את התמונה ההולכת ומתגבשת או כאלה שניתן לומר שבלעדיהם לא ייעשה או ייחשף הצדק, זאת נוכח נהלי העבודה המשטורתיים שהוגשו ותשובותיו של העד לשאלות ההגנה.

לפיכך, לא מצאתי להיענות לבקשת המאשימה, דהיינו, אינני מתירה הגשת חומר החקירה אשר מקורו בהשלמות חקירה, אינני מתירה תיקון כתב האישום על ידי הוספת עד נוסף בעקבות אותה השלמה ואף אינני מתירה הזמנת העד אשר העיד מחדש.

ניתנה היום, ו' אדר תשע"ח, 21 פברואר 2018, בהעדר הצדדים.